



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1981/2020
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4406/2019 од 29.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4406/2019 од 29.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4406/2019 од 29.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4406/2019 од 29.10.2019. године, потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 1958/17 од 22.05.2019. године, у ставу првом, другом и трећем изреке, којим је усвојен тужбени захтев и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности на к.п. .. уписане у ЛН .. КО ..., а у корист туженог, као власника пословног добра на целој површини парцеле од 881м². Обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за претходно описану конституисану стварну службеност исплати износ од 43.874,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му на име трошкова поступка исплати износ од 216.210,00 динара, а уколико исте не исплати у париоционом року, обавезан је и на исплати законске затезне камате на трошкове поступка од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцу накнаде због конституисаног права законске стварне службености провођењем преко парцеле тужиоца надземних високонапонских електричних каблова далековода у корист туженог. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, будући да правно схватање изражено у нижестепеним одлукама по питању правне природе накнаде због проласка надземних електроенергетских водова и одређивања њене висине не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године. Наводима ревизије истиче се погрешно тумачење појединих одредаба закона, што не представља разлог за примену члана 404. ЗПП, о изузетној дозвољености ревизије.

Имајући у виду наведено, нису испуњени услови да се ревизија туженог сматра посебном, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 13.06.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 43.874,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић